

saa mange, mange Ting frem vedrørende den højtærede Justitsministers Administration, men jeg skal kun holde mig til en enkelt, nemlig Bortliciteringen af de Statsbygninger, som skulle opføres under Justitsministerens Ledelse.

Den 1. Marts 1904 blev der her i Tinget fremlagt et Lovforslag, som gik ud paa at forlange en Bevilling paa 780,000 Kr. til nogle Nybygninger ved Viborg Sindssygeanstalt. Lovforslaget blev altsaa fremlagt lige ved Slutningen af Rigsdags-samlingen, saaledes at der ikke var Tid til virkelig at behandle det, og derfor blev der vist Justitsministeren den store Tillid, at Lovforslaget gik igennem uden Udvalgsnedsættelse og blev vedtaget i begge Ting i samme Samling. Der var den Gang meget stærk Trang til at faa en Udvidelse af Sindssygeanstalten, fordi det var oplyst, at henved 800 stakkels sindssyge Mennesker vare blevne afviste paa Grund af Pladsmangel, og der var derfor fra alle Sider Enighed om, at det var meget nødvendigt at faa de paatænkte Udvidelser. Den højtærede Minister lovede saa, at nu skulde der blive taget kraftigt fat paa Arbejdet, og næste Aar — ja, Ministeren kunde endog angive Datoen, den 15. Maj — skulde Bygningen staa færdig. Men det gik ikke saaledes, som den højtærede Justitsminister sagde. Vi saa, hvorledes denne Tidsgrænse blev overskreden, vist med omtrent et helt Aar, og en af Grundene til denne Forsinkelse var ganske sikkert den, at den Bygmester, den højtærede Justitsminister havde henvendt sig til, nemlig Firmaet Oscar Kähler, ikke var i Stand til at udføre Arbejdet i rette Tid. Der var Arbejdsstandsninger derovre, Arbejdet blev delvis udført ved de Folk, som man kalder Skruebrækkere. Der blev klaget over, at Arbejdet ikke var kontraktmæssigt udført, og at det i Stedet for, at det skulde være godt Arbejde, er slet og daarligt Arbejde.

I Fjor forlangte Ministeren en Bevilling til at bygge en Opdragelsesanstalt for Drengene ved Braaskovgaard og forlangte dertil en Sum af 151,000 Kr. Da dette Forslag kom frem her i Tinget, var man fra alle Sider enig om at kritisere det som et alt for kostbart Forslag. I Finansudvalget

blev Sagen anholdt, og vi vare fra alle Sider enige om, at 151,000 Kr. vare en alt for høj Sum for Opførelsen af de Bygninger, her var Tale om. Vi forhandlede saa med Ministeren om Sagen, og vi enedes om, at der skulde foretages en Nedsættelse. Summen blev saa nedsat med omtrent 10 pCt., men, sagde saa Ministeren, saa maa jeg ogsaa have Ret til at faa dette Arbejde udført uden at gaa til Licitation.

Nu synes Gangen jo ved Byggeforetagender, der sortere under Justitsministeriet, at være følgende. Ministeren — naturligvis i Forbindelse med sagkyndig Medhjælp — fremsætter sine Forslag. Disse Forslag vise sig, naar de komme frem, at være urimelig høje, saaledes at man fra alle Sider kritiserer dem og siger, at det er alt for meget. Efter lange Forhandlinger og efter mange Indvendinger og Vanskeligheder fra Ministerens Side gaar han saa med til at foretage en Nedsættelse, i dette Tilfælde med 10 pCt., men samtidig dermed sikrer han sig Ret til ikke at udbyde Arbejdet ved Licitation. Jeg siger, at det er et farligt System, vi her ere komne ind paa, dette at forlange Summerne betydeligt højere, end de behøve at være, saa kan man sagtens slaa lidt af og faa fri Hænder, saaledes at man kan gaa til hvem som helst man vil og udbyde disse Arbejder. Der kan i dette ligge noget meget uheldigt for Statskassen, og jeg tror, det vil være nødvendigt, at vi i alle Tilfælde, overfor alle Ministre, men i Særdeleshed overfor den højtærede Justitsminister, bør vende tilbage til den gamle Fremgangsmaade og kræve, at Arbejdet udbydes ved offentlig Licitation. Saaledes har det jo ogsaa været, saa længe Højre sad ved Magten. Jeg mindes, at i de Aar, jeg sad i Finansudvalget sammen med den højtærede Justitsminister, blev det stadig forlangt fra Venstres Side — og den højtærede Justitsminister var enig deri — at Højres Ministre skulde udbyde deres Arbejder ved Licitation, saaledes at man kunde være nogenlunde sikker. Men gennem den Fremgangsmaade, som den højtærede Justitsminister har foreslaaet, ere vi nu komne ind paa det, at han forlanger urimelig meget til sine Foretagender, slaar nogle faa Procent af og saa sikrer sig